

det. Og det kan nogle gøre, som har erfaringen og har mulighed for at sætte sig ind i det. Den fritidslandmand, som skal sætte sig i de der skemaer, der kommer hvert år, og kun gør det den ene gang om året, han har alt for meget bøv! med det, og det fratager ham modet.

Derfor synes jeg, at det var en god idé at få lavet sådan en erhvervs-serviceordning, få udviklet nogle systemer og få etableret nogle virksomheder, som virkelig var specialister i det her, og som for den sags skyld også gerne fik lidt tilskud til det, selv om det sidste såmænd ikke var det vigtigste. Men altså når det bliver gjort til, om man har løn, eller man ikke har løn, så forstår jeg det ikke.

Jeg henholder mig i øvrigt vældigt til Håndværksrådets høringssvar, som det er refereret på ministeriets papir, side 3 ud af 10, hvor der står: Håndværksrådet frygter en centralisering osv. Håndværksrådet går jo nemlig også ind på, at det er den mangfoldighed af opgaver, det handler om.

Så siger regeringspartiernes ordførere jo også, at flokken af de allerfleste af erhvervsorganisationerne anbefaler lovforslaget her. Men der fortier regeringspartiernes ordførere altså det, der er refereret øverst side 6 i ministeriets samling af høringssvar, hvor Dansk Familielandbrug, landboforeningerne, Dansk Transport og Logistik, Dansk Handel og Service, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer og Håndværksrådet nemlig også anfører, at man skal ned på enkeltmandsejede virksomheder, for at det fungerer.

Uden i øvrigt så at have taget endelig stilling til lovforslaget, vil jeg sige, at det er i hvert fald en betingelse for Kristeligt Folkepartis tilslutning, at vi får det der ettal ændret til et nul, ellers så er vi absolut ikke med.

Så synes jeg i øvrigt, at det er en skam, at vi har alt for lidt tid til at lave sådan noget godt noget som det her. Det er simpelt hen beklageligt, og jeg kan såmænd ikke rigtig forstå, at man ikke kunne vente med, at det skulle træde i kraft til den 1. april eller den 1. juli eller for den sags skyld den 1. januar til næste år. Det var bedre end at få lavet lidt sjuskeri her i den pressede tid.

Tom Behnke (FRI):

Det var jo sørgeligt at høre en ordfører, hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti, der har opgivet håbet. Man burde næsten nedlægge en krans, hver gang det sker. Det er sørgeligt, når

politikere opgiver håbet om, at man kunne komme noget af alt det administrative bøv! til livs. Hr. Ole M. Nielsen sagde, at det er kommet for at blive. Det er endda muligt, at det bliver endnu mere. Men hvad der er meget værre er sådan set, at regeringen jo har lovet ikke bare vælgerne, men også Folketinget, at der skulle gøres noget.

Vi vil af med alt det bureaukratiske administrative bøv!, det har vi hørt igen og igen. Men så ser vi så en minister, der jo af en eller anden årsag har givet op, kastet håndklædet i ringen, erkendt over for sig selv, at ministeren ikke var stærk nok, ministeren ikke var dygtig nok til at fjerne noget af det administrative bøv!.

En minister, der giver op, har for mig at se kun ét eneste at gøre: Det er at smide håndklædet helt i ringen, træde tilbage og lade en anden komme til, og hvis det gælder hele regeringen – hvis det er hele regeringen, der har den opfattelse, at man slet ikke er i stand til at styre det her – så synes jeg, at regeringen skal træde tilbage og lade nogle andre komme til. Jeg kender ganske mange folk, også her i Tinget, som ville kunne løfte opgaven langt bedre. Så hvis det er det, der er udtryk for med forslaget her, så ser jeg frem til, at ministeren og resten af regeringen træder tilbage.

Men det, som regeringen så flot har sagt, det, ministeren har sagt og i øvrigt også andre ministre, det er kun ord. For den socialdemokratiske ordfører, hr. Frode Sørensen, sagde det jo så ganske klart og tydeligt med glæde i stemmen: Det, der er tale om med dette lovforslag, er rendyrket socialdemokratisk politik. Og ordføreren var så glad. Ja, det er det. Det her er så rendyrket socialdemokratisk politik, som noget overhovedet kan være.

Man dynger virksomhederne til i administrativt bøv!, alle mulige opgaver, der skal løses, som ikke har noget som helst at gøre med at drive virksomhed. Og i erkendelse af, at man nu har dynget virksomhederne så hårdt til, så siger man: Nå ja, det er også synd. Nu er vi nødt til at gøre et eller andet for at kompensere for det. For at fjerne noget af det administrative bøv! er det, der ligger Socialdemokratiet aller, allerfjernest. Det vil man overhovedet ikke være med til. Så hellere lave endnu en ny ordning, endnu noget bureaukrati, endnu noget bøv!, endnu en ordning, som virksomhederne skal til at sætte sig ind i. Hellere det end erkende, at det, der skal til, er at man får ryddet op. Men det er jo indbegrebet af socialdemokratisk poli-